

Afscheid van een burgervader.

Burgemeester, zoals u ziet heb ik mijn beste pak aangetrokken, dat doe ik altijd bij belangrijke gebeurtenissen, ik heb dat van huis uit meegekregen, men vond dat dit zo hoorde. Vandaag is zo'n gebeurtenis: u neemt afscheid.

Wederom heeft uw linkerhand, tijdens de raadsvergadering althans, mij gevraagd om namens de gemeenteraad van Moerdijk een woord van afscheid tot u te richten.

Natuurlijk heb ik beloofd om dat te doen, net als toen bij uw aantreden hier in Moerdijk, echter nu toch met enige gemengde gevoelens, want u begrijpt dat ik het liever niet had gedaan, alleen maar om het feit dat u dan de belofde 6 jaar had vol gemaakt.

Maar u schijnt een kwaai oog te hebben en uw weerstand tegen deze soms bizarre wereld neemt ook af, in mijn optiek een vrij normaal verschijnsel bij het ouder worden.

Burgemeester, ik kan mij nog heugen dat u door de Moerdijkse fractievoorzitters bent binnen gehaald als een "Bruggenbouwer", iets wat je niet echt verwacht in Moerdijk, daar wij hier toch al drie Moerdijkse bruggen hebben, welke bekend zijn bij elke inwoner van dit kleine landje. Natuurlijk was het zo dat u werd binnen gehaald om de verkilde verhoudingen in de gemeenteraad te doen ontdooien met uw innemende persoonlijkheid, dit alles gelardeerd met uw opmerkingen welke ook de kilte deed veranderen in een behaaglijke sfeer.

Toen ik u in levende lijve mocht aanschouwen moest ik direct denken aan dat prachtig mooie zeedier uit het Dolfinarium te Harderwijk.

Deze had daar voor een nakomeling gezorgd waar hij voor het eerst mee naar buiten kwam en toen het toegestroomde publiek zijn territorium te dicht benaderde, dook hij het water in en ging zo wild te keer dat het publiek nat werd en verschrikt achteruit deinsde.

Kijk, dat enorme dier beschermd zijn kroost, en toen ik u zag dacht ik; Deze man heeft hetzelfde instinct als die walrus uit Harderwijk, deze man zal zorgen dat niemand het waagt zich met het Moerdijkse territorium te bemoeien,

Want terwijl de bevolking van Moerdijk nog niet was gekomen van die

Mega herindeling, werd er overal vandaan al naar Moerdijk gekeken als zijnde de Hotspot van West-Brabant vanwege haar strategische ligging.

Maar uw bedje was gespreid, burgemeester, het voltallige college stond al op u te wachten, een college van eerlijke, rondborstige figuren bestaande uit drie dames en één heer, een ieder met haar of zijn politieke achtergrond, waaronder één uit hetzelfde nest als u.

Maar zoals elke burgemeester betaamd stond u boven de politiek en dat liet u blijken ook, zonder aanzien des persoon gaf u tijdens de raadsvergadering elk raadslid de ruimte om zijn of haar standpunt uiteen te zetten, ook al duurde dat bij sommigen wel erg lang.

Bij interrupties moest u nog al eens vragen of dat de raadsleden dat toch via de voorzitter wilde doen, waarbij u zelf vergat uw microfoon aan te zetten, en derhalve uw toestemming niet werd ontvangen en het raadslid dus zonder uw permissie zijn gang kon gaan.

Eerlijkheidshalve dien ik te vermelden dat in dat soort situaties onze alom geprezen griffier, welke in de raadzaal ter linkerzijde van u zit, vaak toch fungeert als uw rechterhand, en u al fluisterend op het knopje van de microfoon attendeert.

Maar natuurlijk begaf u zich ook buiten de raadzaal, zoals bijvoorbeeld bij de jaarlijkse uitvoering van Jeugd en Kunst uit Fijnaart, waar u op uitnodiging van deze vereniging ook bij aanwezig was.

Ik was daar ook en het viel mij op dat u maar alleen was en heb toen nogal indiscreet gevraagd waar uw vrouw was?

Doch u maalde niet om mijn ordinaire nieuwsgierigheid en antwoordde spontaan:

Dat uw vrouw wars is van deze voorstellingen omdat de geluidsinstallatie het volume der muzikanten dermate versterkt dat zij vreest haar trommelvliezen voorgoed te beschadigen, toch een reden welke hout snijdt.

Maar, burgemeester, u bleef daar niet verstoken van vrouwelijk gezelschap, want als ik mij nog goed herinner kwam de voormalig burgemeester van Fijnaart en Heijningen naast u zitten, mevrouw de Sutter- Besters, toen nog burgemeester van Rozenburg.

En mocht u toen nog niet op de hoogte zijn geweest van het politieke strijdtoneel in de voormalige gemeente Fijnaart en Heijningen, ik vermoed dat u na afloop van de voorstelling, het wel wist.

Maar uw aanwezigheid daar had ook een praktische kant, want het bestuur van Jeugd en Kunst had bedacht dat u de onderscheidingen voor jarenlang lidmaatschap der leden, op moest spelden.

Nou hebben ze daar veel leden, leden die er al lang op zitten, leden die er nog maar kort op zitten, kortom, u was dik een half uur in de weer om elke jubilaris van een onderscheiding te voorzien, maar ogenschijnlijk deed u het met plezier en werden de jubilarissen op de door u zo bekende wijze , toegesproken.

Dat het ambt van Burgemeester ook erg vermoeiend kan zijn, bleek wel bij de Ster van Moerdijk, toen u in de Voorrij auto, bij de chauffeur, in slaap bent gedommeld.

De organisatie had u gevraagd om het startschot te geven voor deze klassieker en toen u dat had gedaan, werd u gevraagd om nog enige ronden met de auto mee te rijden, waarin u wederom in toestemde.

Ja, Burgemeester, en als je dan al moe bent, en de chauffeur zegt ook geen boe of ba, en als dan de zon op de ramen sta met daarbij het monotone geluid van de motor, dan moet je wel van goede huizen komen om niet in slaap te vallen.

En zo Burgemeester, werd u overal voor gevraagd, tijd of geen tijd, vrij weekend of niet, moe of niet moe, u werd gevraagd en u ging er heen, en dat werd hier hogelijk gewaardeerd, Burgemeester.

In de raadzaal werd men al gewend aan de wat losse vergader techniek welke u hanteerde en men probeerde u voorzichtig te imiteren, wat zich vooral uitte in u een direct weerwoord te geven, zij het dan wat minder gevat.

Uw respons naar de raadsleden toe deed mij vaak denken aan Godfried Bomans, een man waarvan bekend is dat hij op een rustige en beschaafde wijze, rake klappen kon uitdelen, klappen waar je niet boos op kon worden.

Ook bij u was dat het geval, altijd had u een gepast antwoord richting het soms eigenwijze raadslid, soms met een kwinkslag en als het nodig was schermde u wel degelijk met de Gemeentewet waarin beschreven staat hoe de procedures en regelgeving te hanteren tijdens de raadsvergadering.

Ook had ik bewondering voor uw uithoudingsvermogen, vooral laatst nog, tijdens de behandeling der begroting, waar elke politieke partij nog

eens dunnetjes hun beschouwingen deden ventileren.

Je moet wel eelt op je zitvlak hebben om toch op zo'n moment 8 fracties aan te horen, 8 fracties die dan ook nog eens een assortiment aan moties en amendementen hebben meegebracht, een assortiment waarbij de Jumbo verbleekt.

Zodoende werd het dan ook half drie in de nacht voordat het laatste amendement was gepasseerd en u, naar ik aanneem, compleet uitgeput zich naar huis kon begeven, waar uw echtgenote u misschien wel de vraag heeft gesteld of het niet beter was dat u op het gemeentehuis ging wonen?

Zoals elke burgemeester heeft ook u Handhaving in uw portefeuille en moet u derhalve nog al eens het veld in om uw ambtenaren, welke dus de handhaving dienen uit te voeren, moreel en fysiek te ondersteunen. Zo kon het gebeuren dat er op één van de vijf grote kernen van onze gemeente uw handhavingambtenaren hadden ontdekt dat er illegale bosbouw werd bedreven.

Nu zult u zeggen, wat is er mis met bosbouw, vooral op die bewuste kern, waar recentelijk nog vele bomen waren opgeofferd ten gunste van woningbouw, die kunnen daar dan nog wel enige bosbouw gebruiken. Maar dit waren bijzondere bomen, dit waren hennepbomen met een hoogte van wel drie meter, bomen waarvan niemand wist wie die had aangeplant, maar als burgemeester wist u dat deze bomen bij de wet verboden zijn en gaf u opdracht deze toch wel bijzondere soort van hennepplanten, te verwijderen .

Persoonlijk heeft u toen het rooien der exotische bomen in ogenschouw genomen, op de voet gevolgd door T.V. Brabant, belust om deze sensationele vondst in beeld te brengen en om u persoonlijk enig commentaar te ontlokken.

Nou, zij kregen het volle pond, want al filmend heeft u ze nog geattendeerd op de aanwezigheid van een grote Paddo-kolonie en mochten zij uit uw mond registreren dat, zoals u zo plastisch formuleerde:

Dat met deze vondst het begrotingstekort van Moerdijk was opgelost, een ondeugende opmerking, door velen gewaardeerd, door enkelen minder, maar ja, burgemeester, dat is het risico van uw spontane reacties!

Na de verkiezingen van vorig jaar, burgemeester, was de samenstelling van het college weer gewijzigd en moest u weer anticiperen op dit gegeven, een fenomeen waar burgemeesters toch bestand tegen moeten zijn.

Ogenschijnlijk gaat u dat goed af en ook de wethouders krijgen van u de ruimte die ze nodig hebben als zij hun beleid in de raad komen verdedigen, de één erg uitgebreid, de ander kort en bondig, het is u om het even.

Overigens was de samenstelling van het college dermate gewijzigd dat u toch twee dames moest inleveren en u het moest doen met één dame en drie heren, waarvan één halve, hetgeen waarschijnlijk tijdens het wekelijks college overleg het macho gedrag deed toenemen.

Voor u de nobele taak dan ook om het vrouwelijk element in bescherming te nemen, hetgeen u wel is toevertrouwd, hoewel ik vermoed dat mevrouw Grootenboer wel haar mannetje staat en anders gooit zij haar charme wel in de strijd.

Bij het fenomeen Kerncontactavond, gaat u alvorens de bewoners van de te bezoeken kern te informeren over het wel en wee van hun kern, met de dorpsraad het dorp in ogenschouw nemen.

In Heijningen moest u daarvoor uw auto helemaal beneden aan de dijk, achter het Pestalozzihuis, parkeren.

Daar uw ontmoeting met de dorpsraad in het Pestalozzihuis was, moest u dus helemaal omlopen, waarbij u in het algemeen de vraag deed stellen:

Waarom ligt er hier tegen het talud van de dijk geen trap, dan ben ik van hieruit zo bij het Pestalozzihuis, dit natuurlijk om reden dat u bekaf was alvorens u in het Pestalozzihuis arriveerde!!!

Laat nu de Dorpsraad al jaren om deze voorziening vragen, dus zij grepen deze kans en bij hun hernieuwde poging om de voorziening op het gemeentehuis aan te vragen, refereerden zij natuurlijk aan uw uitlatingen over die trap.

Maar de uitkomst was dan ook burgemeester, ondanks uw goede wil, dat ook u niet zomaar iets kunt regelen, daar zijn regeltjes voor, daar is geld voor nodig, en daar letten dan ook uw ambtenaren op.

Elk jaar gaat u met de gemeenteraad op excursie en één van deze reisjes ging naar West-Vlaanderen en wel naar Gent waar u werd

ontvangen door een Schepen, zoals ze daar een wethouder noemen. U kreeg daar een power-point presentatie van vooral Haven gebonden bedrijvigheid, een imponerende voorstelling van een Zeehaven, welke in zijn bestaan afhangt van de sluizen bij Terneuzen.

Deze schepen dan ook vroeg u persoonlijk uw netwerk te gebruiken om toch vooral de sluizen van Terneuzen nog groter te maken zodat er nog grotere zeeschepen de havens van Gent kunnen bereiken.

Overigens had deze Schepen zich de moeite kunnen besparen om over de grootte van het Zeehavencomplex te spreken, dat hadden wij al gezien toen we er door heen reden.

In uw toespraak dan ook burgemeester, heeft u op gepaste wijze uiteen gezet dat Moerdijk gewoon Klein Duimpje is vergeleken de Reus van Gent en of dat u later nog uw netwerk heeft gebruikt om de sluizen van Terneuzen te laten vergroten, is mij onbekend.

Tijdens de rondvaart door de grachten van Gent was er ook aan de inwendige mens gedacht en uw gemeenteraadsleden, maar ook uzelf deden zich te goed aan de lokale versnaperingen, en dat zijn dan toch de leuke dingen die wij met u mochten ervaren.

Maar ook de kleintjes van Moerdijk mochten bij tijd en wijle genieten van uw aanwezigheid.

Zo was u vorig jaar op basisschool Molenvliet in Klundert om daar de kinderen voor te lezen tijdens de Nationale voorleesdag, hetgeen u natuurlijk gladjes af ging.

Na afloop echter vroeg één der kinderen waar uw ambtsketen was, die had u namelijk niet om, waarschijnlijk omdat u dacht dat zij daar geen interesse voor zouden hebben.

En zo ziet u maar, burgemeester, ook de kleintjes letten daarop en zo moest u uw ambtsketen gaan halen en alsnog aan de kinderen laten zien, ook dat zijn ervaringen uit uw dagelijks leven als burgemeester van de gemeente Moerdijk.

Burgemeester, u begrijpt dat ik zo maar enige momenten uit uw dagelijks leven als burgemeester van Moerdijk voor het voetlicht heb gehaald, een leven waar u omging met de bewoners van Moerdijk, in al haar verscheidenheid en geledingen.

Ik had ook uw andere taken kunnen belichten, want die hebt u er velen, overal in de regio, in de Provincie of landelijk bent u wel eens geweest

om de belangen van uw gemeente te behartigen.

Maar ook hier , in deze raadzaal waren er pijndossiers, ik zal ze hier niet noemen, waarom zou ik, want een ieder in deze regio wist dat na de herindeling Moerdijk moeilijk te besturen zou zijn.

Ik hoef u de grote verscheidenheid aan werkgelegenheid niet te noemen, dat weet u beter dan ik, en ook de risico's daarvan, maar laten we het daar niet over hebben, dat is voer voor de pers.

Wij, de gemeenteraad van Moerdijk, en ook de burgerleden welke de commissies bemannen, wij allemaal vinden het ontzettend spijtig dat u op deze manier Moerdijk moet verlaten.

Wij allen hebben u ervaren als een rondborstige burgervader, u bent joviaal in de omgang, makkelijk toegankelijk voor iedereen en uw voorzitterschap van onze gemeenteraad was een verademing voor een ieder, want met uw gevatte opmerkingen werd de sfeer wat gemoedelijker, iets wat het gehele politieke bestel in Moerdijk ten goede kwam.

Om niet teveel in superlatieven te vervallen, burgemeester, ik vermoed dat u daar ook niet op zit te wachten , wou ik besluiten met een gedichtje van Toon Hermans, het heet”

MENS.

Mensen werken altijd nog met etiketten
en ze plakken zo'n pleister op je pens
je bent een kneusje, middenmoot of vedette
pas heel veel later ben je ook nog een mens.

Burgemeester, namens de gemeenteraad van Moerdijk bedankt voor al uw inspanningen hier in Moerdijk , gedaan voor de burgers van Moerdijk. Wij wensen u, samen met u vrouw nog vele mooie jaren in een goede gezondheid en dat u in alle rust nog eens terug denkt aan al uw toch ook mooie belevenissen in Moerdijk, misschien dat u er later nog een boek over gaat schrijven, van je af schrijven noemen ze dat.